

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose šte. 7

Polletna naročnina Lir 800
Letna naročnina Lir 1.500
Letna inozemstvo Lir 2.500
Poštno ček. račun: šte. 24/12410

Leto X. - Stev. 20

Gorica - četrtek 15. maja 1958 - Trst

Posamezna številka L 30

Vest in Novi list Cerkev in italijanske stranke

Novi list (8.558) tolaži sebe in bralce, da je glede bližajočih se volitev »navsezadnje najbolj odločilna vest vernikov.« Na temelju te svoje vesti pride, na drugi strani iste številke, do zaključka: »Katoliški Slovenci imajo torej ne le pravico, marveč naravnost dolžnost, da 25. maja odrečejo vsako podporo Kršč. demokraciji.«

KAJ JE VEST?

Vest je sodba našega razuma, ki v posebnem primeru spozna in odloča, kaj je treba storiti ali opustiti, da je naše dejanje pravilno, to je, da se sklada z moralnim zakonom. Kaj pa je moralni zakon? Odkod?

Stvarnik hoče, da vsaka stvar služi namenu, za katerega jo je ustvaril. To je pravilno. Tudi ti delaš in kar delaš, hočeš, da ti služi za dosego namena.

Ta volja božja, ki hoče, da vsaka stvar služi za namen, za katerega je ustvarjena, je večni zakon, je vir vseh drugih zakonov.

Brezumni naravi se večni zakon javlja kot prirodni zakon, ki zahteva prirodni ali fizični red. Brezumna narava se po njem ravna nujno in nezavestno. Ogenj n. pr. greje nujno, ker je taka njegova narava. Nič ne spozna, da je greti dobro; zato se tudi nič ne odloča, da bo grel, ampak, kot rečeno, greje nujno. Zato ne sprejme za svoje delo nobenega plačila. Njegovo delo se ne vrednoti moralno.

Pri umni naravi je drugače. Bog je postavil umno bitje višje kot je prirodni red, postavil ga je v moralni red. Večni zakon mu Bog javlja kot moralni zakon, to je: človek, ki je umno bitje, ga spozna; ko ga pa spozna, ga svobodno sprejme ali zavrne. Ta človekova odločitev je moralno dejanje. Zato Bog človeka poplača ali kaznuje, kakor se je pač odločil človek. S svojo odločitvijo namreč priznava ali taji Boga in njegovo voljo.

Moralni zakon spoznavamo na tri načine: naravnost s svojim razumom (naravni moralni zakon), bolj ga spoznavamo po razodetju (razodeti ali pozitivni božji zakon) in po postavnih oblastih (človeški moralni zakon).

a) NARAVNI ZAKON da Bog človeku z njegovo umno naravo. Vsak človek, ki je pri pameti, ga spozna, vsaj v glavnem. S svojim razumom spozna, da je razlika med moralno dobrim in moralno zlim, spozna naravno moralno postavo, zakon.

Kakor hitro se razum te postave zavé, takoj sodi: tole, kar je dobro, smem, moram narediti — ono, kar je zlo, pa ne gmem. Vest se je oglasila.

Vest, ki ji je podlaga le naravni zakon, je poganska vest. Po nji, če po nji živijo, so pogani naravno dobri, pošteni; vršijo božjo voljo. Kristjan pa še ni pošten, če živi le po naravnih postavah, po svojem razumu, po naravni vesti.

b) RAZODETI, POZITIVNI BOŽJI ZAKON daje človeku popolnejše spoznanje moralnega zakona, božje volje. Bog sem se je razodel, je govoril po očakih in prerokih, slednjic po Jezusu in apostolih, da bi božjo voljo spoznali.

Kdor je o razodetju poučen, in to smo kristjani, ima tudi temu primerno oblikovano sodbo vesti. V božji luči, ki mu razsvetljuje razum, spozna kristjan bolj jasno, bolj podrobno, kaj je moralno dobro, kaj moralno slabo.

Ta razodeti zakon veže vse. Da bi ga spoznali, je Jezus poslal apostole, ki so bili prvi škofje, po vsem svetu: »Dana mi je vsa oblast... Pojdite torej in učite vse narode. Učite jih spolnjevati vse, kar sem vam zapovedal.«

Kristjan, ki prezira razodetje in se opira le na svoj razum, ne dela več po pravi vesti, ki naj bo oblikovana po razodeti resnici, ampak običi pri naravnem zakonu, zapeljan po svojih domišljiji in predsodkih.

c) CLOVESKI ZAKON. Toda tudi razodeti zakon z naravnim zakonom vred

nista zadostna. To vidimo pri protestantih, ki so z evangelijem v roki tako razcepljeni v nešteto sekt; nimajo enotne veroizpovedi. — Poleg tega se življenjske prilike večkrat tako menjajo, da je potrebna živa oblast z božjo avtoriteto, ki daje smernice.

ZIVA AVTORITETA IN NJE BESEDA

Jezus je za to poskrbel. Postavil je Cerkev. »Ti si Peter, skala; na to skalo bom postavil svojo Cerkev. Peklenska vrata (= laž, zmota itd.) je ne bodo premagala; ... »Kdor vas posluša, mene posluša. Kdor Cerkve ne posluša, naj ti bo kot pogan in cestinar.«

Po božji volji je tudi svetna, državna oblast. Ta skrbi za zemeljsko srečo, za blaginjo na zemlji.

Cilj, naloga Cerkev je, da vodi ljudi k zveličanju. Cerkev in država si lahko medsebojno pomagata. Lahko pa pridejo, ne samo z revolucijo, tudi z volitvami, na vlado ljudje, ki so Cerkvi nasprotni, ki ovirajo njeno delo. Poslanci komunističnih, socialističnih ali laicističnih strank bodo prav gotovo zatirali božje poslanstvo Cerkev; ne bodo nič gledali na to, da so jih volili, po svoji nevednosti in neumnosti, verniki, ki hočejo sicer priti v nebesa. Zelenazna zavesa zadosti glasno ječi in razočarana trpi in škriplje z zobmi, pa je pozorno — dali so se ujeti po propagandi zviti in podkupljeni »katoličanov«.

Ko Cerkev opozarja vernike, da so verniki dolžni vsak s svojim sčutom, to je — z glasovnico enotno nastopiti in braniti, da do takega državnega nasilja ne pride, vrši, kot živa učiteljska oblast z vso pravico svojo dolžnost. Cerkev ni in ne more biti mutast pes, ki ne budi družine in je ne varuje pred roparji in tatovi. Jasno je, če ne zmaga krščanska demokracija, pade na vlado — ali brezbožni komunizem ali brezumni fašistični desničarski režim. Oba nasprotna verski svobodni.

Ker pa ima Cerkev to oblast in dolžnost voditi, ker vernikom nista zadostna samo naravna in razodeta postava, ampak tudi človeška cerkvena po Jezusovi volji, je jasno, da je prava vest katoličana le, če je oblikovana tudi po Cerkvi.

Zato je poziv Novega lista nezadosten, ko pravi, da je navsezadnje najbolj odločilna vest vernikov, je zapeljiv, poganski, ko iste vernike, katoliške Slovence poziva, da odrečejo vsako podporo Kršč. demokraciji. — Ko rečemo — poganski, je še premalo; zakaj veren pogan brani svojo vero, ko je v nevarnosti. Toliko mu njegov razum razsvetli naravno postavo.

Ta poziv je zloben, potem ko so vsi italijanski škofje opozorili vernike na hudo in silno nevarnost razcepljenja glasov.

Enako zlobna in skrajno žaljiva je trditve istega lista, ko piše: »razen par izjem, ki jih lahko naštejemo na prstih ene roke, pri nas ne najdeš človeka, naj bo laik ali duhovnik, kateremu bi vest rekla, da greši zoper Boga in Cerkev, ako ne glasuje 25. maja za kandidate protislovenske Kršč. demokracije«. Kakor da bi duhovniki in verniki imeli le pogansko vest, ne pa katoliško izoblikovano, ki tudi vedo, da je narodnost dobrina, pa manjša od verskih dobrin. To svojo narodnost bomo bolj branili in ohranili pod demokratsko vlado, kot pa v brez-narodnem socializmu ali komunizmu — ali fašizmu. To svojo narodno dolžnost so vršili verniki in duhovniki, ko je glavni pobornik Novega lista bil toliko let izven fašističnega jarma in biča. Od takih listov in pozivov se pa že ne bomo dali voditi, sramotiti in izigravati. J.V.

Predsednik Gronchi v Londonu

Državni predsednik Giovanni Gronchi se je v ponedeljek podal na uradni obisk v Anglijo. Po 34 letih je to prvokrat, da se je italijanski državni poglavar podal na uradni obisk v Anglijo.

(Dopis je povzet po švicarskem listu »Le Courrier«, prinesla »Settimana del Clero«).

Cerkev presoja politične stranke po tem, v koliko upoštevajo v teoriji in praksi naravno pravo in socialni nauk Cerkev.

SKRAJNA LEVICA

Znano je, da katoliška hierarhija z žalostjo in skrbjo gleda na italijansko komunistično stranko, ki je najmočnejša komunistična stranka zahodnega sveta. Skrb in žalost sta tem večja, ker je imela v razpuščenih poslanski zbornici 24 odstotkov vseh poslancev in je še uživala podporo Nennijeve socialistične stranke, ki je imela 12 odstotkov vseh mest v parlamentu. Zadostuje razdor v vrstah Krščansko demokratske stranke in bi ta izgubila dosedanjo premoč (44 odstotkov) v korist bloka Togliatti-Nenni. Če bi se zgodilo, da bi Togliatti postal predsednik vlade, bi se za sovjetizacijo Italije poslužil sodelovanja socialistov in drugih manjših strank. Delal bi previdno in postopoma, da ne bi prestrašil italijanskega ljudstva in ne tujine. Kaj bi na to sledilo, je lahko uganiti.

Teško je ugotoviti razliko med Togliattijevim komunizmom in Nennijevim socializmom. Togliatti se je pokazal vedno zvestega Moskvi, naj bo poglavar v Kremlju kdorkoli, Nenni pa bi želel v gotovih trenutkih delovati neodvisno. Oba, Togliatti in Nenni, izpovedujeta brezbožni materializem. Nenni je pred dvema leti dal glede tega jasne izjave, ki pa so

jih v tujini in v Italiji prehitro pozabili.

Znano je, da so tisti, ki aktivno delujejo v Nennijevi in Togliattijevi stranki, od Cerkev izobčeni.

SOCIALNO DEMOKRATSKA STRANKA

Saragatovi socialni demokrati zavzemajo neko vmesno stališče med angleškimi laburisti in Nennijevimi socialisti. Voditelji socialno demokratske stranke se ne borijo odkrito proti krščanstvu, čeprav izpovedujejo zvestobo Marksovemu nauku. Vendar se Saragatovi socialisti večkrat pokažejo kot antiklerikalci. Hoteli bi neko katoliško vero, ki bi bila omejena na liturgične obrede in na neko osebno versko čustvo, ki ne bi imelo nobenega vpliva na javno življenje.

Jasno je, da Cerkev ne odobrava stranke, ki sledi omiljenemu marksizmu, čeprav se je v nekaterih konkretnih primerih socialne reforme uveljavilo sodelovanje med katoličani in socialnimi demokrati.

LIBERALNA IN REPUBLIKANSKA STRANKA

Republikanska, radikalna in liberalna stranka vodijo laicistično politiko, čeprav je med temi strankami več neznatnih razlik. Te stranke se zadovoljujejo z nekim okrnjenim krščanstvom. Velika razlika je med R. Picciardi-jem, ki je predsednik republikanske stranke, in med La Malfo, ki je član iste stranke, a je predsednik neke antiklerikalne zveze. Prav

tako je velika razlika med pogledi bivšega državnega poglavarja Einaudija in tajnikom liberalne stranke Malogodijem. Razlike so tako velike, da je svoj čas Einaudi zagrozil, da bo izstopil iz liberalne stranke. Kakor je Einaudi umirjen, širokogruden, tako je Malagodi nepopustljiv, strasten, čeprav je liberalna stranka številčno šibka. Ta stranka životari bolj na lavorikah preteklosti, kot na sedanji priljubljenosti. — RADIKALNA stranka je imela med 600 poslanci komaj enega. Zivi od upanja in pričakuje, da bo postala privlačna zaradi svojega strupene laicizma.

NOVI FAŠISTI

Ta stranka ne odgovarja zahtevam krščanske politike. Stranka je izrazito laična, čeprav včasih pohvali človečanske vrednote krščanstva. Med strankinimi voditelji vlada velika idejna nejasnost. Edini so si samo takrat, kadar je treba s kritiko uničiti nasprotnika, needini, kadar bi bilo treba graditi. Ker stranka nima voditelja, ki bi se znal uveljaviti s svojo osebnostjo, gre stranka proti svojemu zatonu.

MONARHISTI

Položaj stranke ali bolje obeh strank je delikaten. Cerkev ne odobrava, da bi v sedanjem trenutku katoličani podpirali to stranko. Cerkev sicer ne obsoja monarhije. Cerkev prepušča popolno svobodo v izbiri različnih oblik vladavine. Važno pa je naslednje dejstvo: Cerkev sodi, da je v sedanjem času, spričo komunistične nevarnosti, za katoličane mnogo važnejša obnova bolj človeškega in bolj krščanskega socialnega reda, ki edini more zajeziti komunistično napredovanje, kakor pa obnavljanje monarhije.

Obe monarhistični stranki nimata v programu zboljšanje socialnega reda. Voliti sedaj za monarhiste, bi pomenilo izbrati nekaj, kar je drugotnega pomena, pred bistvenim. Podobni bi bili človeku, ki skrbi, kako bi uredil hišo, v trenutku, ko ji grozi požar.

Upoštevajmo še, da so med italijanskimi monarhisti, kakor tudi med republikanci in liberalci, močni elementi framonstva in da je med njimi veliko nerazumevanje za socialne potrebe sedanjega časa.

KRŠČANSKA DEMOKRACIJA

Ostane še krščansko demokratska stranka, ki ima v rokah uso Italije od l. 1945 dalje. Odkrito izpoveduje krščanski socialni program kljub neki počasnosti, vključno nedoslednosti, kar priznava in obsoja tudi voditelji. Ob različnih prilikah je sveti oče Pij XII. javno pohvalil veliko delo italijanskih oblastih. Zadostuje, kar povedo tujci, ki so obiskali Italijo ponovno čez 10 ali 20 let. Oni znajo povedati, če stranka, ki vodi Italijo, zasluži očetek mrtvila.

Pripomnimo še, da se je stranka mnogokrat znašla osamljena, kadar je bilo treba v zbornici braniti svetost zakona, svobodo šolstva.

Iz povedanega jasno vidimo, da imajo italijanski katoličani na razpolago eno samo stranko, ki popolnoma odgovarja socialnim in političnim zahtevam krščanstva.

Huda nesoglasja med Beogradom in Moskvo

Po VII. komunističnem kongresu v Ljubljani, okoli katerega je nastalo precej nesoglasij med Moskvo, Beogradom in sovjetskimi sateliti, se sedaj ta napetost še stopnjuje. Jugoslovanske komuniste so sedaj napadle Kitajska, Češkoslovaška in Moskva. Vsi tožniki ponovno ugotavljajo, da je bila obsodba Kominforma l. 1948 pravilna. Jugoslavija se brani pred javnostjo, in beograjsko časopisje piše, da izgubljajo čas oni, ki mislijo, da bodo Jugoslavijo pod pritiskom prisilili, naj opusti svoje načelno stališče v mednarodnih in notranjih vprašanjih. Prva zaostritev se je pokazala v tem, da predsednik Sovjetske zveze Voršilov ne bo obiskal Jugoslavije.

ZAKAJ SPORI MED KOMUNISTI?

Mnogi politični krogi se vprašujejo, kje tiči vzrok za tolikšen prepir in spor med večerajšnjimi brati in prijatelji. Mnenja so dokaj različna. Eni pravijo, da se spreminja Sovjetska zveza in ne Jugoslavija. Titova politika sloni na dveh oporah: na znotraj komunizem, na zunaj pa nevtralnost med obema taboroma. Če Moskva popušča v mednarodni politiki, pusti Tita v miru. Če pa Moskva poostri svoje stališče v zunanji politiki, mora to prvi občutiti Tito. Drugi pa mislijo, da je treba sporno jabolko iskati v trenju in boju za oblast v sami Moskvi. Tretji pa vidijo vzrok v komunistič-

nem značaju samem. Sovjeti lahko prenašajo le podložnike, ne pa zaveznike. Kajti komunizem se dobro zaveda, da če da podložniku malo svobode, bo ta jutri zahteval vse. Srednje poti ni: ali svoboda ali diktatura. In komunizem je diktatura. Če bi hotel Tito voditi svojo zunanjo politiko, bi ga druge podložnice rade posnemale. Zato zahteva Moskva popolno podređitev: Tito se mora ukloniti. Zato ni velike izbire. Uklonitev ali pa sovraštvo. Nevtralnost komunizem ne pozna. Nevtralnost je primerna le tam, kjer komunizem še ni na oblasti.

POLJSKA, BOLGARIJA, MADŽARSKA IN ROMUNIJA

Kot nekdanji Tito, je sedaj na potovanju tudi tihi Titov prijatelj Gomulka. Ni šel sicer na pot tako bučno in slovesno kot Tito, pa tudi tako daleč ne. Zaenkrat je šel le malo proti jugu, med Bolgare, Romune in Madžare. Kot običajno se taki obiski, pač na zahtevo Moskve, končajo z izjavami o obsodbi revizionizma. Iz tega vidimo, da kogar drži Moskva v svojih rokah, ne sme misliti na svobodo. Tako se je zgodilo s Kadarjem, Gomulko in drugimi. To je tragična vloga, ki jo mora igrati na svojih obiskih Gomulka, ki je nekoč mislil na zrahljanje vezi, ki ga vežejo z Moskvo.

NAŠ TEDEN V CERKVI

18.5. nedelja, 6. povel.: sv. Feliks Kantalicijski, spozn.
19.5. ponedeljek: sv. Celestin, papež
20.5. torek: sv. Bernardin Sienski, spozn.
21.5. sredo: sv. Andrej Bobola, muč.
22.5. četrtek: sv. Renata, vd.; sv. Julija, dev.
23.5. petek: sv. Deziderij, škof
24.5. sobota: Marija Pomočnica kristjanov

SV. CELESTIN (1221-1296) je bil sin ubogih kmetijskih staršev. Vzornik mu je bil sv. Janez Krstnik. Sel je v samoto, kjer je preživel več let v molitvi, zatajevanju in pisanju. Ni pil vina, ni jedel mesa. Postil se je vse dni med tednom, le ob nedeljah ne.
Ustanovil je puščavniški red Celestinov.

Kljub temu, da je hotel živeti v samotni, je prihajalo k njemu polno vernih, da jim je bil dušni vodnik.

Po smrti Nikolaja IV. so kardinali Celestina enoglasno izvolili za papeža. Težo papeške tiare je silno občutil. Po naravi silno preprost in mil, je menil, da je prav, če krmilo Petrove ladje prepusti drugemu. Odpovedal se je papeževanju. Ko so nekateri kanonisti dvomili o možnosti in veljavnosti odpovedi, je izdal slovesno konstitucijo, da je taka odpoved veljavna. In res so se pred njim odpovedali že štirje papeži, med njimi sv. Poncijan in sv. Martin.

Papeštvo je božja ustanova, silna odlika Cerkev, blagor vesoljnega sveta. Bodimo Jezusu hvaležni!

IZ SV. EVANGELIJA

Cisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Kadar pride Tolažnik, ki vam ga bom jaz poslal od Očeta, Duh resnice, ki izhaja iz Očeta, bo on pričeval o meni. Pa tudi vi boste pričevali, ker ste od začetka pri meni. To sem vam povedal, da se ne pohujšate. Iz shodnic vas bodo izobčevali; pride celo ura, da bo vsak, ki vas u-mori, menil, da Bogu služi. In to vam bodo storili, ker niso spoznali ne Očeta ne mene. A to sem vam rekel, da se boste, ko pride ura za to, spominjali, da sem vam jaz povedal.«

Nedelja v osmini Gosp. vnebohoda

Zveličar napoveduje prihod Tolažnika in trpljenje apostolov. Napoved je delno tolažilna, delno pa pretresljiva. A velja v večji ali manjši meri za vse čase, tudi za naše, in za vse Jezusove učence in pomočnike, zlasti za dobre in svete duhovnike in hkrati za vse dobre in globoko verne božje prijatelje. Svet se namreč v bistvu ni spremenil: dobrota je še vedno dobrota in malo je resnično dobrih ljudi; in hudobija je ostala hudobija, t. j. nekaj satanskega, nekaj grdega, ogabnega, bolečega, mučnega in nečloveškega,

in hudobnih ljudi je, žal, veliko. Ni pretirano trditi, da je hudobija sveta narasla. Ljudje so vedno bolj hladni do Boga in vedno bolj surovi, trdosrčni in sovražni med seboj. Ni ne prave ljubezni do Boga, ne prave ljubezni do bližnjega. Rekli bi, da manjka Sv. Duh, Ogenj božje in krščanske ljubezni. Mnogi ljudje so si zares pripravili Njegovo družbo in Njegovo milost. Vdali so se verski mlačnosti in grehu; vdali so se hudemu duhu, duhu hudobije in laži, in izgubili so Svetega Duha, Duha dobrote in resnice. Zašli so na pot nesreče in pogube, z grehom so izgubili božjo milost, tolažbo, ljubezen in pomoč. Ni večje nesreče za človeka kot je ta, da ga zapusti Bog. In obratno ni večje sreče za človeka kot je ta, da ima na svoji strani Boga. Prikupimo se Bogu, prikupimo se Jezusu, prikupimo se Svetemu Duhu! Iščimo njihovo božjo naklonjenost, ljubezen, milost, rešitev in pomoč! Prikupimo se z gorečo molitvijo, z globoko vero in pobožnostjo, s svetim in pravičnim življenjem, s pogostim sv. obhajilom, z obiski Najsvetejšega, Z dobroto in plemenitostjo srca, s krščansko ljubeznijo in splošno svetostjo naših duš! Nam je nadvse potrebna sv. božja milost. Priporočajmo se zanjo! Pridi, Sveti Duh, posveti nas in reši nas!

Iz življenja Cerkve

Jerih najstarejše mesto na svetu

Iz jordanske prestolnice sporočajo, da je za pretekli božič prispelo v Jeruzalem 2635 potnikov. Potniki so se poslužili tristo dveh letal. Poročajo tudi, da so pri arheoloških raziskavanjih pri Jerihi odkrili nekatere stavbe in predmete iz dobe 10.000 let pred Kristusom. Iz tega skle-pajo, da je Jeriha najstarejše mesto na svetu.

Sv. oče govori Marijini družbi

26. aprila je imel sveti oče daljši nagovor za udeležence četrtega zborovanja italijanskih Marijinih družb. V govoru je poudaril koristi, ki jih nudi Marijina družba mladini, pokazal pa je tudi na naloge, ki naj bi jih članice izvršile. Ob tej priložnosti je ponovno poudaril, da so Marijine družbe z vsemi pravicami prava Katoliška akcija.

Aretacije duhovnikov na Slovaškem

Na Slovaškem so komunistične oblasti aretirale od 6. do 12. marca okrog 300 duhovnikov. 50 duhovnikov so brez vsakega sodnega procesa odpeljali v različne zloglasne zapore, ostale duhovnike pa so po dolgem in mučnem zasliševanju izpu-stili. O teh aretacijah niso doslej izdali še nobenega uradnega obvestila.

Katoliška univerza v Avstriji

Avstrija bo dobila svojo katoliško uni-verszo, in sicer v Salzburgu. V teku tega leta bodo začeli z gradnjo potrebnih pos-trojev.

Nov benediktinski samostan v Afriki

Cerkev v Afriki se vsestransko razvija. Tudi redovništvo se vedno bolj ukore-ninja. Opat benediktinske opatije Mared-sous (Maredsu) v Belgiji je sklenil, da ustanovi novo opatijo v Ruandi. Septem-bra bo odpotovalo šest benediktinskih

menihov iz Belgije, da izvedejo načrt. To bo že druga benediktinska opatija v Bel-gijskem Kongu.

Kongres afriških dijakov v Franciji

V Franciji so imeli tretji kongres afri-ški katoliški dijaki, ki obiskujejo šole v Evropi. V sklepni resoluciji so poudarili, da odklanjajo vsak sistem, ki ne upo-števa spoštovanja človeške osebnosti, ki je našla v krščanstvu svoje dostojanstvo.

Ču En Lai-jev sorodnik duhovnik

V Parizu je bil nedavno posvečen v du-hovnika bratranec kitajskega komunistič-nega voditelja Chou En Lai-ja. Prišel je v Evropo, da bi tu nadaljeval svoje študije. Bil je velik nasprotnik krščanstva. Dobil pa je dobre katoliške prijatelje, kar ga je nagnilo, da je začel študirati krščanstvo. Postal je katoličan in končno duhovnik.

Blagoslovitev križevega pota na Mirenskem Gradu

Kakor smo že poročali, bodo v nedeljo 18. maja blagoslovili novi križev pot v romarski cerkvi Zalostne M.B. na Gradu pri Mirnu. Križev pot je delo akademskega slikarja Toneta Kralja. Gotovo je to eno najpomembnejših del, ki jih je ta naš slikar ustvaril. V eni prihodnjih šte-vilk bomo o tem križevem potu kaj več napisali. Danes ponavljamo spored nedelj-skih slovesnosti na Gradu:

V soboto 17. maja zvečer spovedovanje. V nedeljo 18. maja: sv. maše ob 7., 8. in 10. uri.

Popoldne bo blagoslovitev križevega po-ta ob 3^h, nakar sledi koncert raznih cerkvenih zborov iz spodnje Vipavske doline in pa blagoslov.

Na to izredno cerkveno slovesnost pri Zalostni M.B. onkraj državne meje so vabljivi tudi verniki iz Gorice in goriške okolice.

Prave smernice iz Lurda

Mesec majnik je posvečen Ma-riji. Cerkev želi, da z majniško pobožnostjo poživimo in okrepimo našo pobožnost in ljubezen do Ma-rije. In prav je tako, saj Marija odlično posega v potek človeških dogajanj, Njena prikazovanja v Lurdu in Fatimi to jasno pričajo.

Ko letos vse leto obhajamo sto-letni jubilej lurških prikazovanj, je prav, če se večkrat pomudimo pri njih. Tako nam je bolj jasno, kaj Marija poudarja in kako usmerja naša pota, če ji sledimo.

1. S svojimi prikazovanji priča Marija, da obstoja nadnaravni svet. Ni samo to resnično, kar vidimo, kar tipamo, kar uživamo, skratka, kar čutimo, ni samo vidni svet realen — je še drug svet, nadnaravni svet, ki ga ne vidimo, a je prav tako resničen in realen kot vidni svet.

Ni samo snov, materija, je tudi duša, je tudi Bog. Marija s svo-jimi prikazovanji jasno in odločno obsoja materialistični svetovni nazor. Prav zato se materialisti, kakršni so predvsem pravi komu-nisti, zaletavajo v Lurd. Naravno, če je to res, kar se o Lurdu go-vori in priča, kar tam doživljajo množice romarjev, tedaj morajo komunistični teoretiki in prvaki pospraviti svoja šila in kopita in priznati: *zmotili smo se!* Zastonj so vsa naša nasilja. Prej ali slej bomo poraženi. — Tako tudi bo!

Prikazovanja Marijina so se re-snično dogodila. Preiskava o njih je bila tako resna in stroga, ču-deži, ki se od prikazovanj dalje vršijo v Lurdu, so tako prepriče-valni, da moramo dvomiti v lo-gičnost mišljenja tistega, ki bi vse to zavračal.

2. S svojimi prikazovanji in ču-deži potrjuje Marija nezmotljivo učiteljsko poslanstvo Cerkev. Ko je sv. oče Pij IX. 8. dec. 1854 raz-glasil kot rthovni razred vse Cer-kev kot od Boga razodeto versko resnico, da je Marija brez madeža izvirnega greha spočeta, so se ne-verniki, pa tudi mlačni verniki pos-mehovali, tisti mlačni, katerim je njihov lastni omejeni razum več kot razodeta božja resnica. Toda, glejte, štiri leta pozneje, točneje, tri leta, tri mesece in 14 dni pozneje je Marija izjavila ma-li Bernardki: *Sem Brezmadežna Spočetje.*

Poleg tega potrjuje Marija po-slanstvo Cerkev za nešteti ču-deži, ki se dogajajo v veliki meri prav med procesijo s sv. Rešnjim Telesom. Škof, ki vodi procesijo, blagoslovi z Najsvetejšim vsakega bolnika posebej. Ob takem trenutku so že mnogi neozdravljivo bolni hipno ozdraveli.

Cerkev posvečuje duhovnike. Škofje so to oblast prejeli od apo-stolov. Duhovnik pa v moči tega cerkvenega posvečenja mašuje in posveti hostijo in sv. Rešnje Telo Jezusovo.

Imenovani čudeži pod Mariji-nim varstvom jasno pričajo o po-slanstvu Cerkev.

Še danes se najdejo taki, ki hočejo biti kristjani, toda po svo-jem receptu. Opirajo se le na svoj razum. Od Cerkev sprejmejo le, kar se njim zdi, vseč jim je neko brezbarvno krščanstvo, hočejo šo-lo brez verouka, Cerkev ne sme, po njihovem, imeti nobenega vpliva v javnem življenju. Ko so te dni opozorili škofje in kardinali vernike, naj pri volitvah 25. maja volijo strnjeno in oddajo svoj glas onim političnim strankam, ki po svojem programu jamčijo, da bodo spoštovali vero in Cerkev, so protestirali ti brezbarvni kato-ličani, da je to poseganje v poli-tiko.

Toda to ni politika, ampak o-bramba verskih pravic, to je učiteljska služba Cerkev. In če je to politika, potem rečemo: dobro — politika, ampak božja politika, ki jo je imel Jezus in jo zaukazal proti zlu. Saj se je »umešaval« — po njihovem — v politiko, ko je apostole svaril pred farizejsko poli-tiko: »Varujte se kvasu farize-jev.«

Čudno, framasonom sme dajati smernice loža, komunistom Mo-

skva, le katoličanom ne sme da-jati opozorila Cerkev, ko gre v boju proti komunizmu in laicizmu za biti ali ne biti.

Po njihovo smejo neverni zape-ljevati verne, bolje, loviti jih; ver-ni pa ne smejo opozarjati, reše-vati verne. Seveda, volk sme da-viti, pastir, da bo sodoben, mora pokol mirno gledati.

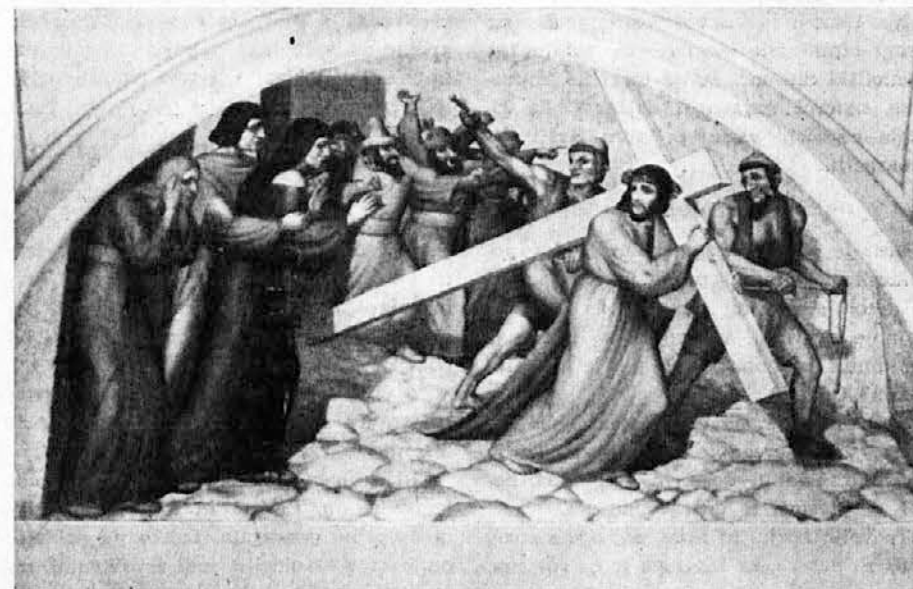
Pravi katoličan posluša Cerkev, ne samo tačas, ko mu odpušča grehe, ampak tudi, ko ga svari pred grehom. To velja tudi glede volitev, ko gre za vero. Kdor mi-sli, da je to politika, naj pogleda za železno zaveso.

3. S svojimi prikazovanji v Lur-du poudarja Marija potrebo mi-

arsikateri preveč modre glave. Obe svetovni vojni, preganjanja, mučenja, ropanja itd, nečloveški in brezbožni komunizem, ali niso to šibe božje, ki jih Bog pripušč-a kot nekdanj Atilo?!

Poslušajmo opomin Marijin. Sprejmimo za pokoro vse nevšč-nosti, neuspeh, bolezen, delo, ne-razumevanja, obrekovanja itd. Kakor je Jezus s križem svet od-rešil, bo naša pokora v zvezi z Jezusovim trpljenjem reševala se-danji svet, ki je v tako velikih bridkostih; pa tudi za spreobr-njenje grešnikov, da se šiba bož-ja omili.

Darujmo pa svojo pokoro tudi za srečen izid volitev. Bolje je se-

Tone Kralj: Križev pot na Mirenskem Gradu — 4. postaja.

Ta križev pot bodo slovesno blagoslovili v nedeljo 18. maja ob 3^h popoldne.

losti, ki se zadobi predvsem z mo-litvijo. Z rožnim vencem se je prikazovala Bernardki. Opozarja-la jo je, naj moli in je z njo mo-lila.

V molitvi priznavamo Boga in njegovo moč ter našo odvisnost od njega. »Klič mi na dan stiske in uslišal te bom,« govori Bog v sv. pismu. Jezus spodbuja in u-kazuje, da je treba moliti in ne nehati.

Rožni venec je kristjanom po-sebno ljub. Strašilo pa za mlačne in brezbožne. Pa glejte, zgodovina pogosto potrjuje, kako je ravno vztrajna in zaupna molitev verni-kov pomagala domovini v njenih stiskah in bojih. Tudi v sedanji volilni borbi ima molitev odlično mesto. Zato zopet škofje opozar-jajo vernike, naj molijo.

Delo je pač potrebno, toda sa-mo delo ne zadostuje. Brezbož-nim je človek živi stroj ali žival, ki ima nekaj razuma. Zato prezir-ajo molitev in silijo le delo; in če je »svoboda«, tudi udarniško delo. Nedeljski počitek, nedeljska sv. maša je zanje zastarela stvar!

Mi pa vemo, da je Bog naš go-spodar in vreden našega spošto-vanja; vemo, da imamo dušo in da bomo dajali odgovor za vse naše delovanje in nehanje. Zato nam je toliko ljubša ljubezniva Mati božja v Lurdu s svetim rož-nim vencem.

4. S svojimi prikazovanji v Lur-du zahteva Marija zadoščenje Bo-gu, katero zadoščenje dajemo predvsem s pokoro.

Pokora je največje strašilo za posvetneža. Pa ne pomaga nič. Greh kliče pokoro. Že v raju je za prvi greh, ki je prešel na vse nas, Bog naložil pokoro. Do tedaj je bilo delo kot v zabavo, kot ti je n. pr. sprehod ali pesem, ki jo zapoješ. Od prvega greha dalje pa je delu dodejana za zadošče-nje pokora: »V potu svojega o-braza boš jedel kruh.«

Prav zato, ker je na zemlji ve-liko greha, je Marija, naša skrbna Mati, prišla na zemljo in opozo-rila v lurških prikazovanjih in na-ročila pokoro.

Kdor ima ušesa za poslušanje, naj poslušaj! Ko je Bog poslal preroka Jona v grešno mesto Ni-nive oznanjat pokoro, se je ljud-stvo, od kralja dol do zadnjega proletarca, pokorilo. Bog je pri-zanesel.

Marija je posegla vmes v naših časih, da bi nas obvarovala pred božjimi kaznimi. Ali so jo poslu-šali vsi? Bili so in so še tudi sedaj

daj prostovoljna pokora kot, ob slabem izidu volitev, prisiljena pod brezbožnim komunizmom.

Ker je Marija tako posegla v Lurdu v potek dogodkov in še posega, ni to všeč komunistom in njihovim »katoliškim« pomaga-čem. Zato se ob stoletnici prika-zanj tako silovito zaletavajo v Lurd.

Vernim je pa Lurd in z njim Fatima luč, vodilo in blagoslov. M.N.

Umrl je mali Richard Skelton

V noči od sobote na nedeljo 11. maja je umrl v Los Angelesu desletni Ri-chard, sin slavnega komika Red Skeltona. Neozdravljiva bolezen leucemia (rak v krvi) je razjedala njegovo telo in nič niso pomagala zdravila še tako slavnih zdravnikov. Mali Richard je umrl, v ro-kah je tiščal svetinjo, ki jo je prejel od sv. očeta lansko leto, ko je bil pri njem na obisku. Malo pred smrtjo je izrazil željo, da bi rad imel križec blago-slovljen od sv. očeta. Telegrafčno so to sporočili v Rim in res se je malo nato dvignilo letalo, ki naj bi prineslo umira-jočemu otroku zadnji pozdrav velikega očeta. Toda, ko je letalo pristalo na leta-lišču v Los Angeles, je mali Richard izdihnil. A bil je vseeno potolažen in je prosil, naj bi križec položili skupno z njim v grob. Oče Red Skelton je iz-javil časnikarjem, da se je vdal šele po-tem, ko je videl svojega otroka mrtvega. »Bog mi ni nikoli ničesar odrekel,« je izjavil, »in jaz sem eno leto neprestano molil. Ko so mi zdravniki pred letom dni izjavili, da za Richarda ni nobenega upa-nja več, sem se zatekel k molitvi. Molil sem po cesti, v avtu, doma, povsod. Ne vem, če me razumete, zato sem se vdal le sedaj, ko vidim svojega sina mrtvega.«

Znova pozivamo

V 16. številki našega lista (24. 4. 1958) smo pojasnili, kar je že le-l od nas Novi list. Upamo, da je bil odgovor zadovoljiv. Ni pa NL še odgovoril na naše vpraša-nje. Zato ponovno prosimo g. u-rednika Novega lista in ves nje-gov krog, da jasno in čimprej od-govori na vprašanje:

»Ali sme v sedanjem položaju naše manjšine in Cerkev, z ozlom na program italijanske socialistič-ne in komunistične stranke, slo-venski človek z mirno vestjo vo-liti socialistično ali komunistično stranko?«

UREDNIK

Naše pojasnilo o volitvah na Tržaškem

Trst, 12. maja 1958.

Obe tržaški demokratični politični organizaciji Slovencev pozivata volivce, da oddajo glasove demokratičnim listam.

Katere so demokratične liste? Izbira je zelo pičila. Med demokratami gotovo ne moremo prištejati misovcev, komunistov in njihovih soprotnikov, to je socialistov, in monarhovcev, ki so misovcem zelo blizu. Tudi za socialiste ni nikakega dvoma. Saj je prejel Nenni Stalinovo nagrado za mir. Stalin pa je dajal take nagrade le svojim zvestim. Tržaški nennijci z dr. Stankom Bidovcem vred lahko obljublajo Slovincem zlate čase, če zmagajo social-komunisti. Če zmagajo Togliatti, potem

že vemo, česa naj čakamo; če pa ne zmagajo, so spet vse obljube socialistov brez pomena, ker ne bodo mogli ničesar dati.

Pri teh volitvah pa gre še za drugo stvar. Tako imenovane laicistične, to je proticerkvene stranke želijo utesniti svobodo cerkvenega življenja; odpraviti verouk po šolah, uvesti veljavo zgolj civilne poroke z razporoko vred, omejiti delo Cerkve na zakristije. To je program komunistov, socialistov, socialdemokratov, liberalcev, republikancev, radikalov in seveda tudi skrajne desnice. Če bi se ti ljudje uveljavili, bi Cerkev slabša predla. Zato pozivamo škofje katoličane, »da so složni v glasovanju zato, da tvorijo tri-

den jez zoper silno nevarnost, ki še vedno ogroža krščansko življenje v deželi.«

Jasno je tudi, da od nekaterih strank ne moremo pričakovati Slovinci nič dobrega, to se pravi ne le od misovcev in monarhovcev, temveč tudi od liberalcev in republikancev, ki so še pred fašizmom zatirali slovenski živelj v Italiji, to zlasti med Beneškimi Slovinci. Nekateri stavijo v socialdemokrate večje upe. A za te upe ni otipljivih dejstev. Znano je na primer, da je bil predložen zloglasni zakonski osnutek za slovenske šole parlamentarnim komisijam prav pod socialdemokratskim prosvetnim ministrom, to se pravi ne pod njegovim liberalnim predhodnikom, ne pod demokrščanskim prosvetnim ministrom, ki je prišel za njim, temveč prav pod njim.

Nekateri volivci nameravajo oddati glas indipendentističnim strankam. Toda od teh imajo mnogi pomisleke, odkar so škofje povabili k »složnemu glasovanju«. Ko so se širili v Jugoslaviji glasovi o ponesrečenem atentatu na Tita, je reklo prebivalstvo, da je zanje sreča, če se je atentat ponesrečil, ker je Tito manjše zlo kot Rusi. Tako je tudi za nas manjše zlo katerakoli demokratična vlada kot ljudska fronta ali desničarska diktatura. Po mnenju komunistov pa zadostuje, da dobijo demokristjani en milijon glasov manj v prid manjših strank, da pridejo komunisti do relativne večine. V tem primeru pa bi po njih mnenju predsednik republike poveril sestavo nove vlade Togliattiju. Brez dvoma bi se mu pridružili socialisti in zelo verjetno tudi drugi.

Ko bodo oddali katoliški Slovinci glas demokristjanom, bodo storili v upanju, da se bodo demokrščanski poslanci zavedali svoje odgovornosti napram slovenski manjšini. Saj je bil pod njihovo vlado podpisan londonski memorandum, ki tvori minimum naših zahtev. Ali bi bilo sploh možno še kako pametno mednarodno sožitje, če bi niti katoliški ljudje ne držali dane besede?

Demokristjani se zavedajo, da čakajo tržaške volivce še volitve za senat. Zato jim prisojamo toliko politične modrosti, da ne pojdejo mimo upravičenih zahtev slovenske manjšine. Zaradi tega je naše mnenje tako, da je za skupni blagor tudi slovenskih ljudi na Tržaškem prav, če na volitvah dne 25. maja podprejo KD.

O tržaški razstavi cvetic

Ljubitelji rastlin so si mogli na letošnji razstavi ogledati marsikaj zanimivega. Tako n. pr. življenje orhideje od semena pa do njenega popolnega razvoja. To seme, podobno najfinejšemu rumenemu prahu, polože v stekleničko z vodo, v kateri je nekaj drobne morske alge. Na teh, v vodo položenih algah, vzkljuje orhidejno seme, a od tisoč morda samo eno. Drobnost rastlinice presade v za to pripravljeno zemljo, kjer se bo dokončno razvila, za kar bo potrebovala od 6 do 7 let.

Videli smo tudi rastlino, iz katere pridobivajo kokaino. Dalje so iz Amerike dospelje znamenite nepenthes, ki se hranijo z žuželkami in mrčesom. Srednje velik grmič ima precej mesnate, podolgovate liste, na koncu teh listov visi majben lonček. Dno lončka vsebuje tekočino, v kateri bo neprevidna žuželka postala rastlini mesnat priboljšek.

Kitajski vrt je prikazal študijske uspehe na makovem cvetu. Tvrdba, ki je to cvetje razstavila, seveda ne izda skrivnosti, kako je s kemičnim posegom dosegla belo, rumeno in oranžno barvo makovega cveta. V Rusiji pravijo, da so dosegli celo zeleno in črno barvo. Ker se pa makov cvet kmalu osuje, mu za večjo trpežnost v prerezu vcepijo neko posebno snov. Sola Ohara — Ikebana — je predstavljala skupine cvetja, ki so simbolično izražale neke misli. Tako n. pr. bele lilije obdane od bodečega trnja, so pomenile ogroženo žensko čistost, itd.

Holandska je prispevala 60 vrst tulipanov, za katere je tržaška občina potrosila okrog pol milijona lir. Tudi tulipani so bili poslani v študijski namen, da se namreč ugotovi, katere od teh 60 vrst bo s prevozom utrpela najmanj škode in se bo najdalje ohranila sveža. Zato je holandska tvrdba naročila, da se jim ne sme nuditi nobene posebne nege razen vode. Najbolj trpežna vrsta je določena za izvoz in, ker ne bo potrebovala tolike nege, se ji bo tudi cena znižala. Videli smo med drugimi tudi najnovejšo vrsto ognjenega tulipana (tulipano fiamma) z mnogimi cvetnimi listi, ki pa niso zaokroženi, temveč koničasti.

Lepi so bili grmiči pritlikavih iglastih drevesc; s posebnimi preparati ne presegajo ta drevesca v 30 letih višine od 50 do 60 centimetrov. Zelo bogata je bila zbirka sobnih rastlin kalladium in krotan. Se posebno kalladium se je odlikoval s svojimi srčastimi listi, ki so se zdeli prozorna rožnata svila, preprežena z zelenimi žilicami.

Kraljevali so seveda živobarvni rododendri, prekrasne hortenzije, azaleje in sicilijanske gladijole. Kdor ljubi peščene rastline (kaktusi), si jih je lahko privoščil, bilo jih je za vsak okus, ne pa za vsak žep. Nekateri od teh stanejo namreč od 20.000 do 40.000 lir. Med njimi je bila tudi posebna vrsta bodečega kaktusa, ki ga imenujejo z laskavim imenom »Il cuscino della suocera«.

Seveda ni manjkala oddelek naše kraške flore, kateri preti nevarnost, da izumre, če je prebivalstvo ne bo spoštovalo.

Občinstvo je imelo na razstavi priliko, da spazna najmodernejši način za bolj racionalno gojenje rastlin. Moderna tehnika priporoča za zalivanje ne mrzle, temveč mlačno vodo. Temperatura vode bi se morala ujemati s temperaturo rastline, t. j. približno 12 stopinj.

Razstavo je obiskalo 30.000 ljudi. Kljub višokim cenam je občinstvo velik del razstavljenih rastlin kmalu kupilo, ostalo je odkupila občina. Med nagrajenci je bil tudi slovenski trgovec Edvard Furjan za svoj prispevek umetnih gnojil in orodja.

Spominska razstava o Ressleru

V soboto 10. maja so v Kopru otvorili spominsko razstavo o Jožetu Ressleru, izumitelju ladijskega vijaka. Razstavo je ob prisotnosti izbranega občinstva otvoril ravnatelj muzeja Janez Kramar, profesor ljubljanske pravne fakultete, dr. Vladimir Murk pa je obširnije obrazložil razstavljen predmete in skice, med katerimi je tudi prototip prvega Resslerovega ladijskega vijaka.

Jožef Ressel, po rodu Čeh, je večino svojega življenja preživel v Sloveniji, na Krasu, v Trstu in Istri. Čeprav je bil po poklicu gozdar in je vestno opravljal tudi to delo, saj je izdelal načrt za gozdoznanje Krasa, za ustanovitev vinarške zadruge v Istri in načrte za druga važna dela, se je z veseljem posvetil tudi drugim delom, in je avtor nad 40 izumov. Najvažnejši je pač ladijski vijak. O tem velikem možu je ob razstavi zapisal v spominsko knjigo dr. Franjo Baš sledeče besede: »Jožef Ressel je spoznal bogastvo našega Krasa in morja in je tudi kazal pota za njihovo vrednotenje. Bil je narodno gospodarski prerok svojega časa in vodnik prihodnjih kraških rodov.«

Videnski dijaki so obiskali Slovenijo

Pretekli teden je odšlo 850 videnskih dijakov na obisk v Slovenijo. Dolga kolona 25 avtobusov se je najprej ustavila v Postojni, kjer so si dijaki ogledali znamenito postojnsko jamo, nato so odšli dalje proti Ljubljani in Bledu. Izlet je organizirala mladinska sekcija Italijanskega Touring kluba.

Slovenskim volivcem na Tržaškem!

Našim tržaškim bralcem v vednost in navodilo objavljamo naslednji volilni poziv SKS in SDZ za Trst.

Poklicani, da na parlamentarnih volitvah izrazimo svojo politično voljo, smo se tržaški Slovinci znašli pred dejstvom, da zaradi obstoječega volilnega zakona ne moremo postaviti lastne kandidatske liste, katere nosilec bi lahko imel upanje, da bo izvoljen.

ODLOČNO PROTESTIRAMO

proti ureditvi, ki Slovincem onemogoča, da bi glasovali za svoje, večjim strankam neudinjane ljudi, ter jim s tem preprečuje, da bi imeli lastno parlamentarno zastopstvo, na kar imajo kot narodnostna manjšina svojo sveto pravico;

OBVEZUJEMO SE

da se bomo z vso vnemo in doslednostjo zavzeli, da se volilna okrožja in volilni red vsaj za predele, v katerih žive v Italiji Slovinci, v bodoče uredijo tako, da bo ta občutek zapostavljenosti odpravljen.

Tako ta, kakor tudi vse druge demokratične in s tem tudi manjšinske pravice pa bodo uresničene in živele, samo v kolikor bo v državi obveljal demokratični red. Zato vas

POZIVAMO

da na sedanjih volitvah strnjeno in brez izjeme GLASUJETE ZA DEMOKRATIČNE STRANKE TER ODREČETE svojo podporo skrajni desnici in njenim zaveznikom, ki vam odreka vsako priznanje, kakor tudi skrajni levici in njenim soprotnikom, ki se odevajo v demokratični plašč, samo da bi vas izgraili.

Trst, 15. maja 1958.

Slov. katol. skupnost Slov. dem. zveza

Slovenskim volivcem!

Slovenska demokratska zveza za Goriško je objavila naslednji »Proglašenje« slovenskim volivcem, ki ga tu ponatiskujemo:

Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici je po objavi sklepa, ki ga je potrdil zbor zaupnikov dne 27. aprila in katerega sta 1. maja objavila »Demokracija« in »Katoliški glas«, prejelo od raznih slovenskih volivcev izraze pritrjevanja.

Vodstvo SDZ ugotavlja pri tem politično zrelost slovenskih volivcev, ki so brezno presodili, razumeli in odobrili vse razloge, navedene v sklepu z dne 27. aprila.

Zraven tega z zadovoljstvom ugotavlja mirno zadržanje slovenskih volivcev spriču sklepa, ki so ga narekovali zdrava pamet in tehtni razlogi. To je zopet dokaz miroljubnosti Slovencev v Italiji, ki sledijo načelom SDZ ter odločno zavračajo vsak poizkus komunističnega barantanja z njihovimi glasovi.

Glasovi, dani krščanski demokraciji, bodo le potrdili vlado demokracije v Italiji, našim načelom in zahtevam pa prav nič škodili.

Vodstvo SDZ zavrača vse očitke komunističnih in komunistično-soprotnišk listov, kot so »Primorski dnevnik«, »Soča« in »Novi list«, pa tudi »Il Corriere di Trieste«, ki se poslužujejo tudi potvarjanja resnice, da le služijo komunizmu in njegovim bližnjim in končnim ciljem: prevzem državne oblasti in zavladanje s krvavo enostrankarsko komunistično diktaturo.

Služiti komunizmu je v bistvu naloga omenjenih listov, ki se strupeno in povsem neutemeljeno zaganjajo proti SDZ in njenemu sklepu.

Zato smatra vodstvo SDZ za umestno, da pri tej priliki razglasi v vednost slovenskim volivcem sledeče ugotovitve, ki neoporečno odgovarjajo resnici:

1. Slovenska demokratska zveza je edina slovenska politična organizacija v Italiji. Zato ima ona edina pravico govoriti in nastopati v imenu slovenske jezikovne skupnosti ter jo voditi po načelih demokracije in po poti, ki jo smatra za najbolj umestno in pametno.

2. Slovenska demokratska zveza je edina organizacija, ki se nenehno od maja 1947 bori za ustavno zaščito Slovencev v Italiji in ki ni pri tem še nikoli klonila.

3. Slovenski kominformisti niso nikoli imeli svoje lastne politične organizacije; titovci so pa leta 1955 svojo samostojno politično organizacijo ukinili in rajši stopili v italijansko socialistično odtiso komunistično stranko; Novi list pa sploh ne predstavlja nobene politične organizacije; nikoli ni objavil kakega svojega svetovnanazornega in političnega nauka in programa, zato ne more govoriti v imenu nikogar, nobenega načela in nobenega programa.

Naših naukov, načel, programov in nastopov nam ne bo tolmačil, še manj očitel njih od komunistov in njih od novolistarjev.

Vodstvo SDZ upošteva in sprejema besedo le od ljudi, o katerih je prepričano, da govorijo odkritosrčno in da ne potvarjajo resnice, tudi če se s SDZ ne strinjajo popolnoma.

4. Slovenski levičarji in novolistarji so že ob raznih prilikah pokazali, da jim gre prej in bolj za marksistično stvar kot pa za slovenstvo in za slovenski jezik. Tako sta se na primer oba zastopnika goriških frontašev na sestanku v Vidmu leta 1949, na prigovarjanje komunističnega poslanca Beltrame-ja izrekla proti zahtevi zastopnikov SDZ, da se v posebni deželni statut, ki je bil tam v razpravi, vneslo določilo, ki naj slovenski jezikovni skupnosti zagotovi zastopstvo v deželni zboru; goriški titovci so s svojo samostojno politično organizacijo leta 1955 prenehali in šli v italijanske socialiste odtiso komuniste; združeni titovci, kominformisti in novolistarji so se v času tržaških upravnih volitev leta 1956 z vsem besom vrgli na zavedne slovenske demokrate in so raje pomagali, da so prišli v nabrežinski občinski svet italijanski svetovalci kot pa slovenski demokristi; titovski goriški provincialni svetovalec je leta 1957 izjavil, da uganja naš svetovalec goli nacionalizem, ko pozdravlja svet po slovensko.

Lahko bi našli še mnogo drugih podobnih primerov.

5. Leta 1953 je SDZ svetovala volivcem, naj oddajo bele glasovnice. To stališče so podprli tudi titovci. Zmedo med slovenske volivce pa so prinesli nekateri somišljeniki današnjega dejanskega urednika »Novega lista«, ki so odločno nastopili, da marajo slovenski volivci glasovati za italijansko krščansko demokracijo. To je bil čas, ko je dr. Besednjak še lazil v Rimu okoli demokrščanskih veljakov.

6. Nobeden od goriških štirih listov se ne upa v celoti objaviti sklepa SDZ, potrjenega od zbora zaupnikov 27. aprila.

7. Poslanci in senatorji nemške jezikovne skupine s Tirolskega (katere »Novi list« vedno hvali) od leta 1947 stalno podpirajo vlado italijanske krščanske demokracije kljub temu, da vlada ne izpolni vseh njihovih zahtev in kljub težkemu političnemu ozračju v tistih krajih. Zakaj bi slovenski volivci sedaj, zaradi tehtnih razlogov, ne glasovali za italijansko krščansko demokracijo?

8. Avstrijska vlada, ugotavljamo, se zanima za usodo nemške jezikovne skupnosti na Tirolskem; titovska pa prav nič za usodo Slovencev v Italiji, kvečjemu se briga za usodo titovskih komunistov.

9. Novi list nikoli ne napada komunistične diktature v Jugoslaviji, ki je vzela ljudstvu vse človečanske pravice in svobode, niti ne napada titovcev, ki so se predali italijanski socialistični odtiso komunistični stranki.

Pač raje napada svetovalce v goriškem občinskem svetu, tudi kadar uspešno zagovarjajo in branijo koristi slovenskih občanov, in pa SDZ, ki edina zagovarja ter brani pravice slovenske jezikovne skupnosti.

10. »Soča« neresno trdi, da SDZ izgublja na pristaših. Resnica pa je sledeča: leta 1948 so titovci prejeli pri občinskih volitvah v Gorici 2.004 glasove, SDZ pa 1.122; leta 1952 titovci 1.523, SDZ 1.542; decembra 1956 titovska napredna lista 987, SDZ 1.801.

Stevilke govori o bolj močno kot uredniki »Soče«.

11. Levičarska kandidata gg. Viljem Nanut in Franc Komic nista kandidata slovenske jezikovne skupnosti v Italiji, ampak kandidata italijanske socialistične odtiso komunistične stranke.

Gorica, dne 10. maja 1958.

VOĐSTVO ŠDZ V GORICI

Vojaški udar v Alžiru

Francija še vedno rešuje svojo vladno krizo. Rene Plevnu je kar dvakrat spodletelo. Sedaj poskuša srečo voditelj ljudskega republikanskega gibanja Pflimlin. Radikalni in neodvisni desničarji so pripravljeno sodelovati, socialisti pa le na zunaj. Francijo mučijo težka finančna vprašanja in pa vojna v Alžiriji, ki požira težke milijarde.

Nenadoma pa se je stanje v državi zelo poslabšalo. Francoska vojska v Alžiru je izvedla neke vrste državni udar, ustanovila je Odbor za javno blaginjo, ter zahtevala, da se tudi v Franciji stori isto. (Odbor za javno blaginjo je bil ustanovljen v času francoske revolucije namesto redne vlade). Alžirski spor, ki je Franciji prizadejal že toliko zla, je prispel do vrhunca. Javno mnenje je odločno nasprotno pomiritvi in pogajanjem, tako tudi vojska in desnica. Na vsak način je v tem trenutku notranji in mednarodni položaj Francije zelo resen.

Atlantski svet v Kopenhagenu

Zunanji ministri atlantskih držav so zaključili svoja posvetovanja v Kopenhagenu in izjavili, da so pripravljeno pogajanja z Vzhodom in na vrhunsko konfe-

renco, če bo ta tako pripravljena, da bo nudila jamstvo za ureditev važnih zadev. Za odpravo mednarodne napetosti je vrhunski sestanek nujen. Morali bi pa na tem sestanku tudi razpravljati o Nemčiji. Na sestanku pa bi naj sodelovale tudi še druge države, predvsem Italija. Ker Sovjeti odklanjajo nadzorstvo, priporočajo zunanji atlantski ministri, naj bi zapadni strokovnjaki sami pričeli s preučevanjem tehničnih možnosti za letalsko nadzorstvo in nadprekinitvijo atomskih poskusov. O tej zadevi je Eisenhower pisal Hruščevu in je ta predlog tudi sprejel. Toda Moskva tovrstne priprave zavlačuje, ker ji enostavno niso pogodu.

Prvi maj onstran meje

Na jugoslovanskem delu Goriške so imeli delavci za letošnji prvi maj štiri zaporedne proste dni. Solski otroci pa so imeli kar teden dni počitnic. Zato ni čuda, če smo prve dni maja videli v Gorici izredno veliko število Jugoslovancev, ki so proste dneve uporabili za obisk Gorice in nakupa najpotrebnejšega. Prvomajske proslave onstran meje so bile letos maloštevilne in slabo obiskovane. V Ajdovščini je 350 športnikov-delavcev letos prvič nastopilo s svojimi igrami.

Umrli je dr. Consalvo

V tržaškem zdravilišču je dne 8. maja umrl dr. Alfonso Consalvo, prvi predsednik tržaškega prizivnega sodišča. Rodil se je leta 1880 in letos bi moral po 46 letih službe stopiti v pokoj. Leta 1949 je prišel v Trst z visoko funkcijo glavnega državnega tožilca. Leta 1954 pa je postal prvi predsednik prizivnega sodišča. Njegove zemeljske ostanke bodo prepeljali v Rim, kjer ga bodo položili v družinsko grobnico.

Predavanje dr. Battigellija o uspehih zdravljenja tbc

Tržaški pokrajinski zdravstveni urad je organiziral vrsto predavanj v okviru »Svetovnega zdravstvenega dne«. V soboto 3. maja je v predavalnici Splošne tržaške bolnišnice govoril dr. Battigelli o uspehih zdravljenja jetike. Proti jetiki se je človeštvo že tisočletja zamarilo. Šele v zadnjem desetletju so znanstveniki dosegli zadovoljive uspehe v zdravljenju te zavrattne bolezni. Prve uspehe so dosegli z umetnim pnevmotoraksom, še večje pa z uvedbo antibiotikov v zdravljenju jetike. Vendar pa je število bolnikov tbc še vedno visoko. To so predvsem posledice nerednega življenja, prenapornega dela, pomanjkanja in nezdravih stanovanj. Potrebno bo še veliko dela in truda, da se bo končno ta bolezen omejila, če že ne povsem preprečila. Predvsem je nujno, da se poveča osebje kvalificiranega zdravniškega osebja, da se izboljša oprema po zdraviliščih in se bolnikom nudi čim več ugodnosti in se ne prezre nobeno sredstvo, ki bi ugodno vplivalo na bolnikovo zdravljenje.

Ugodno zaključena stavka pomorščakov

Stavka pomorščakov in uslužbencev plovni podjetij, ki je poleg Trsta zajela vso Italijo, se je srečno zaključila v soboto 10. maja popoldne. Trajala je od prejšnjega dne od 20. ure dalje. V sled stavke so vse ladje, ki so imele odpotovati v petek ponoči in v soboto zakasnilo svoj odhod in tako so ladje »Celios«, »Autonia« in »Vulcanja« odpotovale šele v soboto v večernih urah. Stavka se je nanašala na izboljšanje delovnih odnosov in na zvišanje plač. Pogajanja na ministrstvu so trajala celih osem ur. Ob zaključku pogajanj pa sta obe sindikalni

organizaciji sporočili delavstvu, naj se spet vrne na delo, ker da je bil dosežen uspešen sporazum.

Odobrenje gradenj indonezijskih ladij

Ministrstvo za zunanjo trgovino je odobrilo gradnjo štirih ladij, ki jih je že pred meseci naročila v ladjedelnicah Sv. Justa indonezijska vlada. Stale bodo čez poldrugo milijardo lir. Tako je delo v ladjedelnici za dalj časa zagotovljeno.

Indonezijska vlada misli baje naročiti še 16 drugih ladij.

Pustolovščina dveh tržaških dijakin

Zaradi slabih, seveda »krivičnih« redov pri latinski nalogi, sta dve tržaški dijakinji v znak protesta zbežali od doma

Števerjan

Znano je, da so hiše in naselja v naši občini zelo raztresena. To je bilo krivo, da poleg Jazbin še marsikatera števerjanska družina ni imela električne luči. Načrt električne napeljave za Jazbine in druga naselja bi pustil brez luči še veliko hiš. Toda g. župan in podžupan sta intervernila na prefekturi ter našla pri gospodu prefektu popolno razumevanje. Tako so mogli občinski svetovalci soglasno odobriti v soboto 10. t. m. načrt, po katerem bo zasvetila električna luč tudi v poslednji hiši števerjanske občine.

Naj še omenimo, da se je sestala na občini v torek 6. t. m. občinska volilna komisija, ki je imenovala pet skrutinatorev za števerjanski volilni sedež pri prihodnjih državnozbornih volitvah. Imenovani so bili: Klanjšček Anton, Korsic Ivan, Stekar Venceslav, Terpin Ciril in Vogrič Anton.

V soboto 3. maja sta si obljubila življenjsko zvestobo v domači župni cerkvi Jožef Pahor iz Sovodenj in domačinka Julka Širok; v soboto 10. maja pa domačina Jožef Gravnar in Heda Simčič.

in od torka do nedelje nista dali glasu. Starši, policija, sorodniki so ju iskali povsod; »videli« so ju mnogi, sedaj v Sesljanu, pa zopet na miramarskem gradu in v parku Revoltella, a v resnici ni nihče vedel nič pozitivnega. Sele v nedeljo zjutraj sta telefonirali iz Turina, kjer stanuje mati ene izmed dijakinj. Tako se je vsa zadeva, ki je v Trstu vzbudila toliko hrupa, srečno zaključila in dijakinji sta se vrnili v Trst in tudi v šolo, seveda ponižnejši, pa čeravno sta v očeh ostalih sodijakinj postali junakinji dneva.

Sv. Križ

Na vnebohod 15. maja in v nedeljo 18. maja uprizori naš cerkveni pevski zbor narodno opereto ali gpevoigrvo v štirih slikah »VASOVALCI«. Opereta se vrši v domači župnijski dvorani obakrat ob 4. popoldne. Nastopajo solisti in moški pevski zbor. Opereta je zelo lepa in šaljiva in slika življenje v slovenski vasi. Ima še to posebnost, da so vsi napevi vzeti iz slovenskih narodnih pesmi. K izredni prireditvi so povabljeni poleg župljanov tudi gostje iz sosednjih vasi. Opereta je zares vredna, da si jo ogledate!

Novima družinama želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Tudi St. Maver bo dobil vodo

V petek 9. maja je na seji občinskega sveta odbornik za javna dela dr. Terenzio svetovalec seznanil z načrtom, ki ga je odbor sestavil za napeljavo vode v St. Maver in Gradiškuto. Odbor je soglasno sprejel oba načrta. Za izvedbo obeh načrtov bo država prispevala vsoto 13 milijonov lir. Prebivalci St. Mavra in Gradiškute z veseljem pozdravljajo to vest, saj se bo tako po dolgem pričakovanju končno le uresničila njih želja po tako potrebni napeljavi vode tudi v njihove vasi.

Doberdob

Naši čitatelji so se pretekli teden upravičeno razburjali, ker se je ponovno »nekje« zamotil časopis. A kar je vredno pomisleka, je to, da se takšne zamude dogajajo ravno tedaj, ko je v časopisu kak »ocvirek«. Resnica v očeh bude! Toda želja vseh rednih čitateljev KG je, da bi merodajne osebe napravile že vendar enkrat konec takšnemu sumljivemu tihotapstvu! Vendar enkrat so tudi komunisti zapisali resnico. Namreč na širokem traku razpetem preko ceste so napisali: Voli za komuniste! Da, ne samo voli in krave bodo šli v nenasnito korito komunistične diktature, če ta zmagaja, ampak tudi svoboda delavcev, svoboda Cerkev, svoboda kulture, umetnosti, časopisov in vsega, kar ne zbeži za milijoni madžarskih, nemških in kitajskih beguncev!

V nedeljo 11. maja je naša mladina poklonila materam lep kulturni popoldan. Gospa Ada Gabrovec je najprej s toplo besedo orisala na resničnem zgledu odlike ljubeče matere in dobrih otrok. Otroški zbor je pa zapel kar 6 narodnih pesmi. Tudi lepe deklamacije niso manjkale. Prav lepo je zapel tudi ženski troglasni zbor pesmi M. Fileja: »Ljubeči mami« in »Materie«. Mladina nam je pa v »boju za mamic« prikazala pogumno ljubezen za bolno mamic; kar na smrt so šli z

meči — seveda lesenimi —, samo da bi bolno mamic rešili!

V tržiških ladjedelnicah so splovili novo ladj

V nedeljo, 4. maja je v tržiških ladjedelnicah lahko spoznela v morje nova 36.000-tonska turbocisterna »Esso Trinidad«. Ta je že šesta izmed dvanajstih ladij dvojčic, ki jih je v tržiških ladjedelnicah naročila ameriška družba Esso. V tem mesecu sta predvideni še dve splovitvi.

ŽABNICE

Dne 30. aprila smo položili v rodno zemljo našega domačina g. Andreja Rosenwirth-a, bivšega župana za časa prve vojne. Zadnja leta je preživel pri sorodnikih na Trbižu, kjer je tudi umrl star 88 let. Pri veličastnem pogrebu smo slišali, da je leta 1915 ravno on pravočasno rešil milostno podobo Matere božje pred razdejanjem višarskega svetišča. Njegova duša naj uživa večni maj pri Materi Mariji!

Pol stoletja je menda že minilo, odkar je prišla zadnja nevesta iz Ukeve v žabniško faro. Prvo soboto majnika pa so mladi prijatelji šli v Ukevo s Hanzijem Zeloth-om (Marodovim), ki je pripeljal svojo izvoljenko Terezo Tributsch. Bog daj obilo sreče novemu paru!

RAJBELJ

Bližnje volitve so tudi pri nas razgibale duhove. Predvsem povemo, da je letošnje prvomajsko slavje kaj klavrnogo poteklo. Večina domačinov je odšla drugam, eni v Avstrijo, drugi v Jugoslavijo ali kam drugam. Komunisti so hoteli praznovati prvi maj s prvim volilnim zborovanjem, toda poslušalcev so imeli presneto malo. Druga novica je ta, da smo imeli volitve v delavsko organizacijo ENAL. Pred dvema letoma so dobili večino socialkomunisti, ki so nato vodili ENAL in zadruho. Ali vodili so oboje tako pristransko in sebično, da so pri zadnjih volitvah popolnoma pogoreli. To se je lahko zgodilo, ker smo kljub njihovi zmagi pri nas ohranili demokratični red v državi. Toda če bi tako zmagali na prihodnjih volitvah v celi državi, bi zagospodarili, kakor so pokazali pri nas, toda nobene možnosti bi ne imeli več, jih še kdaj s kakimi svobodnimi volitvami zamenjati. Zavoženo gospodarstvo in pristransko upravljanje z narodnim dohodkom bi morali prenašati vsi, dobiček pa bi užival samo »novi razred«, ki ga rodi iz sebe vsaka komunistična diktatura.

Tretja novica je ta, da smo dne 10. t. m. vsi stavkali za 24 ur. Bila je to narodna stavka vseh rudarjev po vsej državi, ker gospodarske organizacije nočejo obnoviti kolektivne delovne pogodbe. Komunisti bi pa še naprej radi ribarili v kalnem, zato so sami na svojo roko proglasili še dve stavki, in sicer 11. in 24. t. m. Svobodna sindikalna organizacija pa n' pristala na ti dve stavki in zato je veliko rudarjev delalo, oziroma mislijo delati. Da bi ljudi zmešali in pridobili glasov za prihodnje volitve, so socialkomunisti vrgli med nas vest, da misli vodstvo rudnika odslaviti 74 rudarjev. Toda ko smo se pri vodstvu informirali, so odločno zanikali, da bi kaj takega nameravali. Zatrtili so nam celo, da bodo rabil še nove delavce, ker imajo veliko ponudb za rudo.

Tako je torej tudi pri nas življenje dovolj razgibano, čeprav ne tako, kot po velikih mestih, kamor hodijo za volitve »ti veliki kalibri« govorit. Prepričani pa

smo, da so naši rudarji dovolj politično zreli, da bodo vedeli, da moramo kljub vsem pomanjkljivostim sedanjega demokratičnega reda vendar skrbeti predvsem za to, da si ga ne zapravimo s kako novo diktaturo desnice ali leve. Tako jamstvo nam še najbolj nudi KD.

Rudar

Ob volitvah vpraša Eisenhower senatorja, ki mu ni bil naklonjen: »Vi, senator, boste volili zame, kaj ne?«
»Raje volim za vraga!«
»Prav«, odgovori Eisenhower, »pa če bi se ta vaš prijatelj slučajno ne maral predstaviti za kandidata?«

Avstrijski državnik Metternich se je nekoč vrnil iz Francije in tožil svojim prijateljem:

»Tako se mi gabi, kako se v Franciji izrablja beseda »bratstvo«, da če bi imel brata, bi mu raje rekel — stric!«

OBVESTILA

RODITELJSKI SESTANEK

Ravnateljstvo Nižje srednje šole v Gorici sporoča, da bo v nedeljo 18. t. m. sestanek staršev, ki imajo svoje otroke na tej šoli, in sicer ob 10.30 v šolskih prostorih v ul. Randaccio. Ker je ta sestanek zadnji v tem šolskem letu, je ravnateljstvo prepričano, da bo udeležba polnoštevila.

DAROVI za Alojzjevišče: F.P. 3.000; družina S. 2.000; dr. Rakovšček, apelacijski sodnik v pokouju, namesto cvetja na grob pok. dr. Milana Bogataja 2.500 lir. Vsem dobrotnikom najlepša hala!

DAROVI za Slovensko sirotišče: Gospa Katarina Simčič 500; gospa Štemberger Franciška 1.000; gospa Marica Abuja 3.000 lir.

Vsem iskren Bog povrni!

Za nov Marijin dom v Rojanu smo nabrali v mesecu aprilu 88.550 lir.

Vsem dobrotnikom iskren Bog plačaj!

Za sklad KG: Ga. Marica Abuja 5.000; v spomin blagopokojne mame Alojzije Srebrnič daruje hči Pepca 1.000 lir. Bog povrni!

LISTNICA UPRAVE

Zadnje čase je naša uprava ponovno prejela več pritožb od naših naročnikov zaradi netočnega dostavljanja časopisa. Vsem odgovarjamo:

1. Vsak četrtek predpoldne, če pa je v četrtek praznik, že v sredo zvečer, oddamo vse časopise brez izjem, pa najšibo za Italijo, kakor drugod po svetu, na goriški pošti.

2. Ze večkrat smo protestirali na ravnateljstvo goriške poštne uprave, kjer so nam vedno zagotovili, da iz Gorice gre pošta takoj naprej. O tem smo se tudi sami večkrat prepričali. Vzrok je iskati na drugih vmesnih poštah ali pa v kraju naročnika. Vsekakor bomo povzeli tudi druge, bolj energične korake, da se ta ne-rednost, namerna ali ne, prepreči.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: mskr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Skupina deklet kuhinjskega tečaja v Bazovici.

Wilhelm Hünermann:

52

Na božjih okopih

Resnična povest prevedena z dovoljenjem založbe Herder

»Ali bo še dobra?« je vprašal fant vneto. »Toda v žepu na prsih je nekaj. Kos papirja prasklja tu. Poglejte vendar! Celo pečat je na njem.«

»Le kako sem mogel na to pozabiti! Seveda, stotnik je hotel povedati nekaj o nekakšnem pisanju, ko je umrl. Pokaži! Takoj nato pa se je duhovnik silno začudil: »Kaj pa je to? Priporočilo konventa!« v Parizu za konjeniškega stotnika Beaujeana, kateremu je poverjena posebna naloga. Sveti Bog, Jurček, to je tisto, kar potrebujemo. Datum je sicer že malo star, toda nič za to. Hitro, teči h kmetu Pasquieru. Potrebujem najboljšega konja, ki so mu ga rdeči še pustili v hlevu, toda takoj!«

»Ukazujte, državljan stotnik!« se je zarežal dečko; od zadovoljstva se je kar svetil. Naslednji trenutek je bil že zunaj.

Pred vrati samostana svete Trojice sta stala na straži dva miličnika z velikima sulicama v rokah. Z godrnjavima

obrazoma in zdolgočasna sta gledala tja po cestnem tlaku, na katerega je že dve uri kar naprej tleskal dež.

»Ti si kriv, Peter,« je rekel eden od njih, »da morava v tem pasjem vremenu spet biti na straži.«

»Jaz da sem kriv?« je vprašal drugi začudeno.

»Da, ti, seveda! Odkar je vlomilec v oni vihar ni noči odnesel iz najine sobe kelih, sploh nisva nehala stražiti. Če bi bil ti takrat vstal, bi bila lopova prišla in sedaj bi prav tako kot drugi lahko sedela v krčmi in metala karte.«

»Zakaj pa nisi ti sam vstal?« se je posmechoval drugi. Ta pa očitka ni hotel slišati.

»Sicer pa, Peter, menda je bil vlomilec eden od teh prekleth nezapriseženih; pravijo, da se imenuje Coudrin ali Marche - à - terre!«

»Če bom tega kdaj dobil med prste. Jaka, mu polomim vse kosti,« je zarenčal Peter togotno. »No, ta se bo kmalu seznanil z rabljem. Giljotino zanj so menda že postavili na trgu. Farje in babe, katere morava tukaj stražiti, bodo baje že v nekaj dneh obglavili.«

»Nič drugega ne zaslužijo, ker morava zaradi njih v tem svinjskem vremenu stati na straži!« je ropotal Jaka prepričano. »Toda čuj, konjski peket!«

Naslednji hip je že pridiral okoli vogla postaven konjeniški stotnik. Ustavil se je pred revolucionarnima vajakoma.

»Hej, odprta vrata!« ju je nahlulil. »Toda hitro! Ali pa morda mislita, da se hočem utopiti v dežju?«

»To ne, državljan stotnik,« je zajeljal Peter. »Toda legitimacijo moram videti.«

»Pazi, da ti ne bom napisal legitimacije z bičem v obraz! Toda tu imaš čekarijo!« S temi besedami je častnik izročil stražniku pisanje. Ta je prestrašen buljil na velik pečat.

»Beri ti, Jaka!« ga je končno porinil svojemu tovarišu: »Ne, preberi kar sam!« se je ta odločno branil.

»Gromska strela!« je zabrnal stotnik. »Ali naj se priporočilo narodnega konventa morda v tem dežju popolnoma premoči? Vidva lopova najbrž niti brati ne znata, kaj?«

»Pač,« je zajeljal Jaka, »to znava.«

»Vse je v redu!« je dostavil Peter in odprl velika mrežnata vrata.

»Tvoja sreča, potepuh!« je zarenčal častnik in odjahal čez tlakovano dvorišče proti poslopju v ozadju.

»Samo če ni kak slepar,« je rekel Jaka zamišljen, ko je huzar izginil v zadnjih vratih. »Predsednik kazenskega sodišča je bil še pred četrto ure tukaj in naju je svaril pred preobledenimi sleparji.«

»Neumnost, Jaka,« se je zasmeljal Peter. »Ali nisi slišal, kako zna zmerjati? To je bil gotovo pristen častnik.«

»Ali pa si legitimacijo tudi prebral?« je vprašal oni še vedno v dvomu.

»Prebral je nisem! Toda to lahko stori ravnatelj zaporov. Sicer pa je papir imel velikanski pečat.«

Ravnatelj zaporov pri sveti Trojici je sicer znal brati, toda priporočilo konventa z velikanskim pečatom in odločni stotnikov nastop sta učinkovala tudi tukaj.

(Nadaljevanje)

1) Konvent, državni zbor v Parizu.